

34te Møde.

Torsdag den 24. November Kl. 5²⁰.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov vedrørende Grundforbedringsarbejder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2441.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Saaledes som Lovforslaget er blevet ændret ved anden Behandling, maa jeg tilraade ærede Medlemmer at stemme imod det. Saa vel ved første som ved anden Behandling har jeg udtalt Frygt for, at Vedtagelsen af Lovforslaget skulde bevirke, at Lønningerne paa Landet blev nedsat betydeligt, og min Frygt i saa Henseende synes hurtigt at skulle blive bestyrket, idet jeg af Bladene har set, at et Sogneraad ovre paa Fyn for nogle Dage siden har vedtaget at søge Arbejder iværksat til en Dagløn, der ikke ligger over 4 Kr. plus Kosten. Nogle Sogneraadsmlemmer har endog udtalt, at det var at gaa højt at sætte Daglønnen til 4 Kr., 3—3½ Kr. vilde efter deres Mening være tilstrækkeligt. Og denne Takst af 4 Kr. plus Kosten skal kun være gældende indtil Reguleringen i Februar, saa skal Lønnen yderligere nedsættes i Forhold til det Prisfald, der da maatte være sket. Det forekommer mig, at det vil være betænkeligt for Rigsdagen at fastslaa, at det er den Vej, man bør gaa: at nægte Folk Understøttelse, hvis de ikke tager Arbejde til en saadan Løn. Det er ogsaa mærkeligt, at den høje Rigsdag nu har saa stor Interesse for at faa fastslaaet Lønninger. Da vi i sidste Samling vedtog Lærlingeloven, og Socialdemokraterne krævede en vis Beskyttelse for Lærlinge med Hensyn til Lønnen, afviste den høje Rigsdag dette, idet mansagde, at naar det gjaldt umyndige, burde man ikke blande sig i Spørgsmaalet om Lønnen. Men her, hvor det drejer sig om voksne Mennesker, vil

Rigsdagen altsaa fastsætte, at hvis Arbejderne ikke tager Arbejde til den ringe Betaling, som man kan finde paa at byde, skal der ingen Understøttelse udbetales.

Endvidere vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes man vil praktisere denne Lov, hvis Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse. Der staar i § 4, 2det Stykke:

„Saa fremt en Arbejder, der har vægret sig ved at overtage det ham i Henhold til nærværende Paragraf anviste Arbejde, formener at have fyldestgørende Grund til Vægningen, kan han forelægge Spørgsmaalet om Retten til fortsat at oppebære Understøttelse af Hjelpekassen for Kommunalbestyrelsen i vedkommende Kommune, der da træffer Afgørelse i Sagen under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold.“

Dette maa vel forstaas saaledes, at hvis Sogneraadet skønner, at den paagældende Arbejder har været berettiget til at vægre sig ved at overtage det anviste Arbejde, skal han have Understøttelse. Men hvorledes kan et Sogneraad bestemme, at Hjelpekassen skal udbetale Understøttelsen? Loven af 22. December 1920, som giver Hjelpekassen Bemyndigelse til at udbetale Understøttelsen, indeholder jo intet Paalæg til Hjelpekassen, og Hjelpekasset estyrelsen kan saavel i Henhold til den almindelige Hjelpekasselov som i Henhold til Loven af 22. December 1920 vægre sig ved at udbetale Understøttelsen, men naar nærværende Lovforslag vedtages i den foreliggende Skikkelse, skal et Sogneraad altsaa kunne paalægge Hjelpekassebestyrelsen at udbetale Understøttelse til den paagældende. Paa anden Maade synes jeg ikke, man kan forstaa det, men det forekommer mig, at man herved kommer i Strid med Hjelpekasselovens Bestemmelser.

Westergaard: Jeg kan ikke dele det ærede Medlems Betragtninger, men maa tværtimod udtale min Glæde over, at det efterhaanden er lykkedes mange Steder omkring i Landet at faa Arbejde i Gang efter Overenskomst mellem Sogneraadene og Arbejderne, som jeg tidligere har gjort Rede for. Jeg skal derfor indskrænke mig til ganske kort at anbefale, at man stemmer for Lovforslaget.

Kr. Pedersen: Da Lovforslaget ikke er affattet, som vi kunde ønske det, vil jeg tillade mig at tilraade mine Meningsfæller at undlade at stemme.